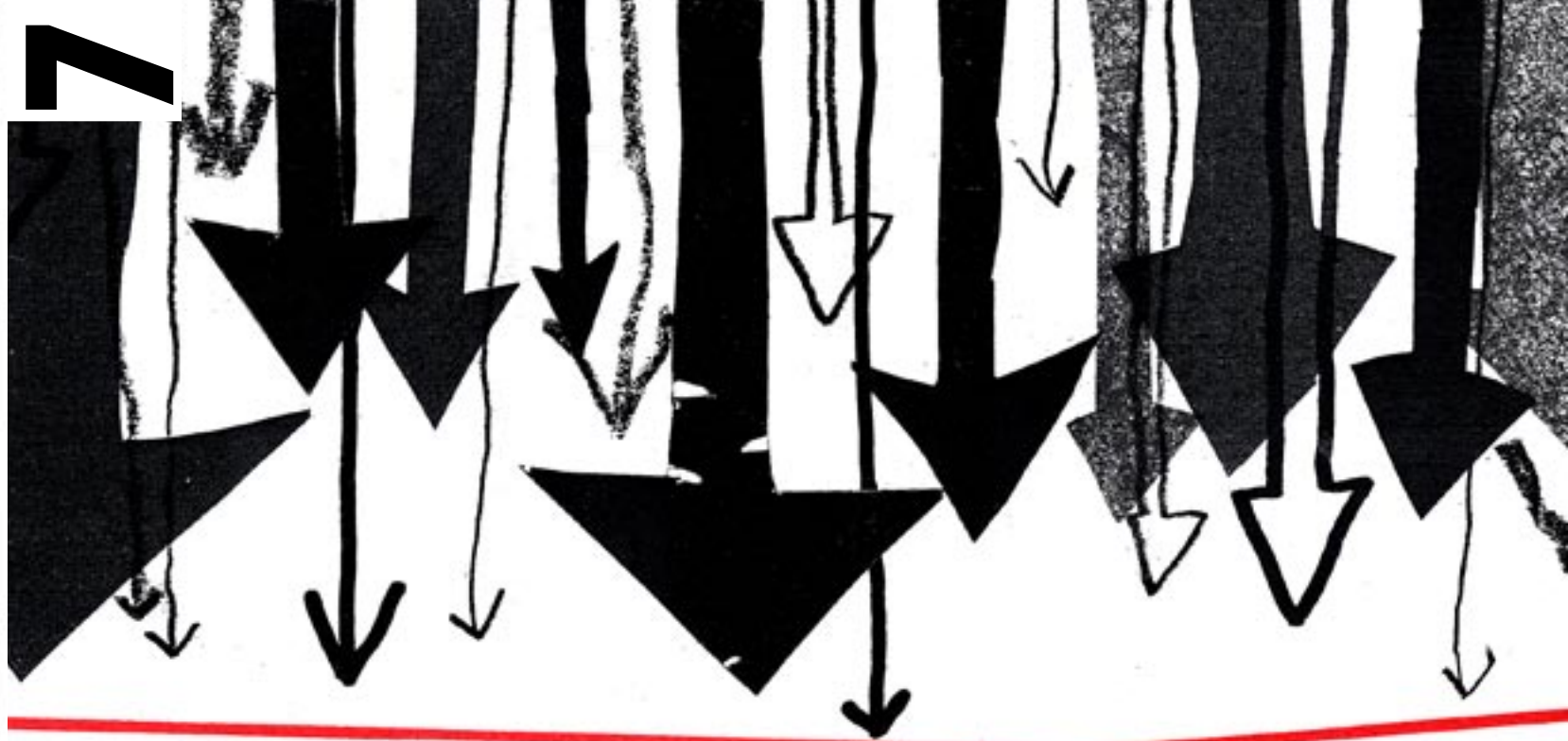

ritrit

7

KORRESPONDENS

LAPPEN ÅTER TACK!

I Stockholms tunnelbana finns det människor som tigger med hjälp av det skrivna ordet. Krister Jönsson har köpt på sig några av deras verk.

- Jag hittade två stycken lappar av en slump i december 2003, då jag bodde i Blackeberg. Och två stycken är början på en samling! Först tänkte jag att jag skulle leta efter andra lappar men det tog sådan tid. Då började jag köpa dem istället. De blev nog förvånade.

Krister tycker att lapparna är ett diskret sätt att tiggga pengar på. Det är enkelt att välja om man vill ge ett bidrag eller inte. Han har inget problem med tiggeri, men tycker att det är ett tråkigt samhällsproblem.

- Jag förstår att de är här. De flesta verkar komma från Rumänien. Det är så mycket mer pengar i omlopp i Stockholm att det säkert blir bättre snurr här. Jag tror att det som står på lapparna är ljug, rakt av, och de flesta andra tunnelbaneresenärer tänker nog så också. På så sätt finns det en slags tyst överenskommelse.

Hej!

Jag har fem barn. Och en av dem, Miki behöver en levertransplantation. Bara gud och hjälp från er kan rädda honom. Snälla hjälp mig med lite pengar.

Tack för hjälpen!

Lappen åter tack!

Hej!

Jag har 2 barn, en är
mycket dålig och blind.
Han behöver opereras,
men i mitt land är det
omöjligt. Snälla hjälp
mig med lite pengar.

Tack för hjälpen!
Lappen åter!

Hej!

Jag är från Rumänien.
Jag är studerande
det är mitt andra år på
univeristet och jag har
inga pengar till att
fortsätta studera.

Snälla Hjälp mig.
Med en slant om ni kan.

Tack!
Lappen tillbaka,

Hej!

Jag ber er av hela mitt hjärta
att hjälpa mig med 1:- för att kunna
samla till min hemresa.

Jag har sökt arbete men har ej fått
något pga att jag inte har tillstånd
för att få arbete i Sverige.

Jag och mina fyra bröder som är
utan far då han dog i revolutionen
behöver komma hem.

Vi ber om hjälp, gud välsingnar er!

Lappen önskas åter!

Hej!

Mina damer och herrar
Vill ni vara vänliga och
hjälpa mig med lite pengar.

Jag har 4 barn

Min dotter är sjuk och
jag har inte pengar till
operation eller medicin

Snälla hjälp min dotter!

Tack! Gigi.

Hej!
Jag är från Rumänien.

Min far dog i revolutionen när
Ceausescu störtades.

*Jag har 4 minderåriga bröder
och vi har ingen social hjälp.*

Snälla hjälp mig och min familj
med en liten slant till maten.

Eller om ni har något **Arbete** till
mig så skulle jag bli jätteglad)

Tack för hjälpen

Lappen önskas åter!

Hej!

Mina Damer och Herrar

Vi har 2 barn.

Min dotter Anna behöver
en njutransplantation. Vi

har inga pengar eller
socialhjälp. Snälla skänk

1 krona för

hennes transplantation.

Tack för hjälpen.

Må Gud hjälpa Er.

nitnit

Årgång 4 - nummer 7 - våren 2005

Nitnit är vår tidning. Vårt galleri för nygjord poesi, prosa, illustrerat och foto. Nitnit är en omskrivning av neti neti, ett ord som på sanskrit betyder ungefär "inte det, inte det". På tunisisk arabiska betyder det "livet har blivit outhärdligt". Nitnit är medlem Tidskriftsverkstaden i Stockholm och driver förutom tidningen en blogg och kabaren Hej Glada Dagar.

Vi vill ha fler medverkande! Skicka in ditt bidrag till adressen nedan. Nitnit ansvarar inte för inskickat material.

REDAKTION: Elsa Smeds, Max Stockman, Hanna Riisager, Jonas Mosskin, Karin Ulveson, och Iris Smeds.

ANSVARIG UTGIVARE: Elsa Smeds

ADRESS: Slipgatan 11, 117 39 Stockholm

TEL: 0707 275 668 / 0733 694 992

E-POST: red@nitnit.net

PRIS: 40 kr för lösnummer.

PRENUMERATIONSPRIS: 200 kr för privatpersoner, 300 kr för bibliotek och institutioner. Skriv namn och adress.

BETALNINGSMOTTAGARE: Konstföreningen Nitnit

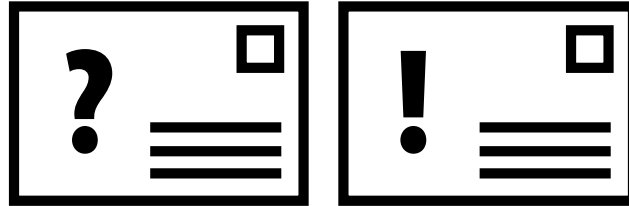
POSTGIRONUMMER: 1303459-0

ISSN: 1651-8829

nitnit.net

INNEHÅLL/KORRESPONDENS

- 2 **TIGGARNAS KORRESPONDENS**
- 7 **KORTASTE KORRESPONDENSEN**
- 8 **NYÅRSPOST FRÅN ETT PARAPLY** JONAS MOSSKIN / DANIEL SUHONEN
- 9 **KÄRLEKSBREV FRÅN EN DYSLEKTIKER** ANDREAS NORDSTRÖM
- 10 **EROTOGRAPHICMANIAC** ANNIKA HERNROTH
- 12 **MED ANDRA ORD** MOA SCHULMAN
- 14 **KROPPSKORRESPONDENS** MAX STOCKMAN
- 19 **DAGBOKSBLAD FRÅN ANAFORA** MARIE TONKIN
- 20 **HUFVUDENA RULLA** TOVE HÖRNER
- 24 **HEY BABY DOLLAR!** CARL FREDRIK HOLTERMANN
- 26 **DAGBOKSANTECKNINGAR, COCHABAMBA** FABIAN GÖRANSON
- 28 **HELVETET** KARIN ULVESON
- 30 **HÄLSNINGAR FRÅN PARADISET** GUNNAR ARDELIUS
- 34 **EN PAKETLÖSNING** SOFIA OLSSON
- 36 **DAS KIND** HANNA RIISAGER
- 38 **NÅGRA GODA TIPS OM LETTLAND** ERIC WAHLFORSS OCH VÄNNER
- 40 **KORRESPONDENSCHACK** DAG THELANDER
- 41 **ÅTER AVSÄNDAREN** LOLLO HALVARDSON
- 42 **HEJ 1 OCH HEJ 2** IRIS SMEDS
- 44 **PÅ GÅNG MED NITNIT**
- 45 **HUNDAR** FABIAN GÖRANSON
- 47 **SORTI**

KORTASTE KORRESPONDENSEN

Den kortaste korrespondens man känner till var en brevväxling mellan den franske författaren Victor Hugo (1802-85) och hans förläggare. Hugo var bortrest men ville gärna veta hur det gick med försäljningen av hans nya roman *Les Misérables*. Han skrev då till sin förläggare ”?”.

Förläggaren svarade: ”!”.

KÄLLA: GUINNESS REKORDBOK

NYÅRSPOST FRÅN ETT PARAPLY

STOCKHOLM DEN 6 JANUARI 2005

Hej Daniel!

Jag undrar om jag glömt mitt paraply hos dig på festen. Det är rött eller svart tror jag.

STOCKHOLM DEN 7 JANUARI 2005

Hej Jonas,

Kul att ni kom, paraplyet (rött och vackert) och jag har sedan festen när han glömdes kvar delat hela julens stress, glädje och den därpå följande sorgen. Vi har suttit tillsammans framför tevesändningarna som paraplyserade och paralyserade. Han hade vänner där bland halmtaken och parasollen - och han är jävligt upprörd över att UD inte har levererat hela listan över saknade regnskydd och baldakiner, parasoller, kepsar och solglasögon. Han förbannar hela jävla etablissemanget, som har svikit. Efter en sån där jävla smäll måste det stå ett svenskt statsråd, en svensk präst, ett svenskt paraplyställ och en svensk vårdcentral och ta hand om en, var man än befinner sig. I måndags bröt han ihop och gick och la sig på hatthyllan. Ville inte snacka. Han har knappt ätit på hela tiden. Men imorse tog jag mod till mig och tryckte ner honom i väskan. Nu är han på mitt arbetsrum i ABF-huset. Helt slut faktiskt. Jag vill att ni kommer och hämtar honom.

JONAS MOSSKIN/DANIEL SUHONEN. ILLUSTRATION: MAX STOCKMAN

KÄRLEKSREV FRÅN EN DYSLEKTIKER

Halkade,

Hur trång är en enighet? För hej är det tiden från det vi sköljs till vi sys igen. Jag längtar efter mig varje naken strimma på magen och och i mina drömmar om katten. Jag ser mig framför dig: ditt sjuka hår, dina fnittrande ögon, din glada man och jag längtar efter få kyssa din backe med de persikolika flarnen. Jag ser dig komma emot mig, leende i din pastillfärgade sammanklämning, så underlig mot dina brunräddade armar och ben och ditt solblekta får. Mitt hjärta rultar snabbare. Du är det vackraste jag sytt. Din far måste vara en tjur, han har tagit himlens alla kärnor och stoppat dem i dina öron. Du är som en matros – en omsprungnen matros. Så min älsknande lulla kavring: jag ger dig min morgon, jag ger dig min deg.

ANDREAS NORDSTRÖM

SJUK PÅ KÄRLEKSREB

- Jag har alltid varit besatt av kärleksbrev, berättar Annika Hernroth, 24, från Göteborg. Besattheten springer ur min förälskelse till ordet och tron på Den Stora Kärleken. Annika kallar sig själv en eroticgraphomaniac - en kärleksbrevsmaniker. Nitnit bad Annika beskriva sin åkomma.

Kanske är det på gränsen till perverst, att avnjuta alltifrån det första nyförälskade brevets alla superlativ, till det sista brevets bittra vädjan. I ljuset av deras ord kan jag minnas hur de älskade mig. Jag känner deras andedräkt mot min hud, deras händer, deras läppar, tillbaka i ögonblicket. Fantomsmärtor. Kärleksbrev är tydliga som fotografier, de dokumenterar en kärlek så att den aldrig glöms bort. Orden gör vår kärlek odödlig, de hänger alltid kvar och bekräftar vad vi haft och vad vi mist.

Att älska kärleksbrev är att älska kärleken, att hylla och nära drömmen om en passion som urvattnats och hånats i vår moderna tid. Med kärleksbrevets kraft kan vi hålla drömmen levande genom alla tidevarv. Med orden mediterar vi över vår älskade, vi skapar den närhet eller distans vår kärlek behöver för att överleva.

*”Jag minns min kind mot din slutenhet,
mitt bröst i din kupade hand,
mina skrik mot dina väggar.
Din andhämtning fyller mig.
Aldrig har jag varit så naken som nu.
Min älskade, du fattas mig”.*

Annika Hernroth

*“I hold this letter in my hand
A plea, a petition, a kind of prayer
I hope it does as I have planned
Losing her again is more than I can bear
I kiss this cold, white envelope
I press my lips against her name
Two hundred words. We live in hope
The sky hangs heavy with the rain*

*Love Letter Love Letter
Go get her Go get her*

*Love Letter Love Letter
Go tell her Go tell her “*

Nick Cave

Att skriva kärleksbrev är en process. Valet av papper, färgen på bläck-et, allting lämnar ledtrådar till mottagaren om tillståndet för vår kärlek. Skrivandet och ordet ger oss makt att binda den vi älskar vid våra ord. Vi kan skriva om historien och göra kärleken vackrare, mer storslagen. Varför skall vi kräva omedelbar kontakt, när storheten så ofta kan ligga i att vänta, undra, vändas och fylla vår värld med vår älskades ord i väntan på nästa möte.

Kärleksbrevet tillåter oss att använda språk och uttryck som skulle låta fjantiga eller pompösa om de uttalats. Efter ett uppbrott kan brevet vara en katharsis, då vi kan spy ut all vår själs vända utan att behöva förnedras via oförberedda telefonsamtal eller sms. I det sista kärleksbrevet kan vi ge en uttänkt och välformulerad sista bild av oss själva och den kärlek vi givit. Vi kan gå med högt huvud ur tumultet, och veta att våra ord för evigt skall finnas i deras medvetande.

Drömmen om kärleken, den omvälvande kärleken i vars kölvatten stor konst uppstår, den drömmen får aldrig dö. Vi kan aldrig nöja oss, aldrig ge upp hoppet om att finna den vars namn skakar under alla våra meningar, den vars kärlek är ditt blod och ditt syre, den som gör dig och förgör dig. Kärleksbrevet är en länk till en annan tid, ett uttryck för en tro på en större skönhet. Från det första till det sista, är kärleksbrevet ett sätt att göra vår kärlek gudomlig - och att aldrig nöja sig med mindre.

ANNIKA HERNROTH

Moa Schulman har arbetat med en serie kortprosa där en pojke uppträder i olika skruvade, självförstörande situationer. Ögonblick av avgörande betydelse. Moa skrev fyrtio delar, här är fyra.

MED ANDRA ORD,

Han såg solen och hur den sköt in i elementet. In genom fönstret. Elementet som stod alldeles under fönsterkarmen. Elementet med sin regelbundet buktande struktur. Solen och rummets damm ner emellan dess spjälor. Han såg solen under en minut. Just då den tog sig in igenom den smala fönsterspringan. Bilden han såg. Träffsäkert.

Han ville fånga solen och hur den rörde vid elementet. Han väntade på att få återse den där exakta bilden i flera dygn.

MED ANDRA ORD,

Han satt gömd under bordet. Duken föll ojämnt ner. Veckade sig. Skynde sikten, hans mamma. Nederdelen av henne: fötter, smalben, lår. Hennes händer över dammsugarslangen. Hennes händer om trasan och hennes ben. Bordet och duken som veckade sig. Hennes blick hastig över tingen. Han följde hennes steg. De fastnar. På golvet. Hon står framför strumpan. Hans strumpa. Den ensamme.

Hennes sugande blick, slangen i hennes hand, riktning: in i strumpan.

MED ANDRA ORD,

Han låg under sin säng. Han låg med svanskotan i golvet. Platt. Golvet av trä och spjälor. Hans säng vilade över honom och var tung. Stirrade upp i sängbotten. Ribborna och ramen. Stirrade upp mot sängresåren. Träplankorna precis. Madrassen som putade. Den tunga möbeln.

Hela tiden väntades på att han själv ska komma in i rummet. Hela tiden att botten ska sjunka ihop av hans tyngd.

MED ANDRA ORD,

Han drömde att han hade två snoppar. Han gick runt naken i den tomma lägenheten. Med svanken. Och med magen. Han kissade i blomkrukorna och på trasmattan. Han kissade på mammas duntäcke och ut för balkongen. Han kissade i müslin.

Han ville fånga den där drömmen igen och hur han kissade. Han väntade på att få drömma den i flera veckor.

MOA SCHULMAN

KROPPSKORRESPONDENS

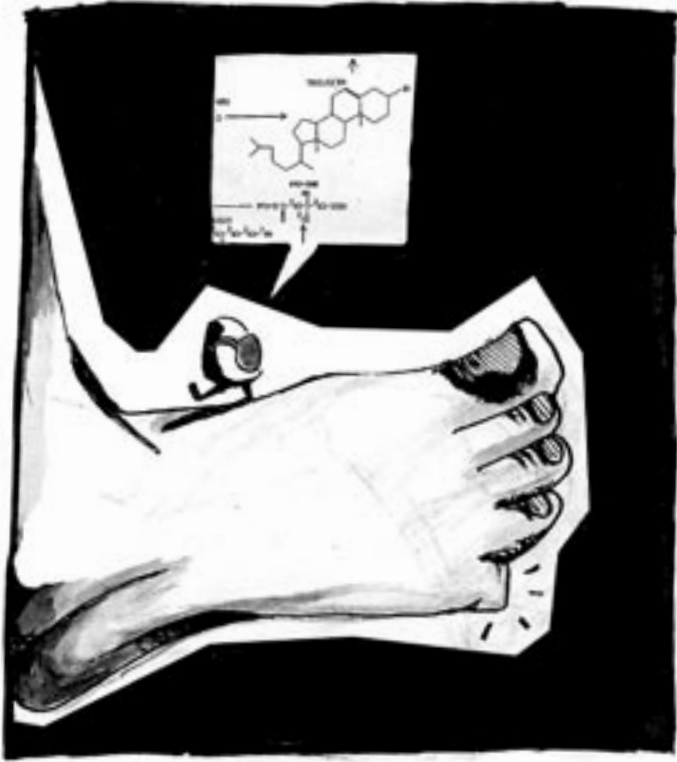
AV MAX STOCKMAN

Huvudets korrespondens med armarna blir bättre och bättre – de rör sig oftast obehindrat. Undantagen är vid fylla, sömn eller häftig sinnesrörelse. Då kan det till exempel hända att personen bankar näven i bordet, spräcker en blåsa i handen, slår klackarna i taket.

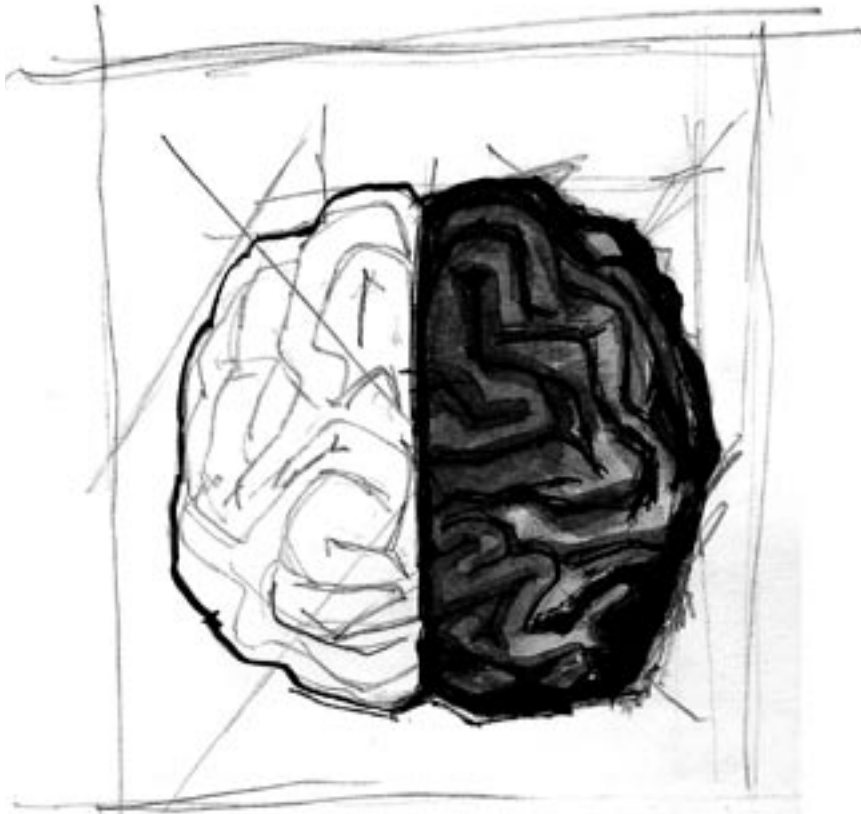
Jagets korrespondens med sig själv går via hjärn-barken, det hårda skal som omger huvudet. Som inte släpper in något annat. Som gör patienten stark i sig i själv (svag).

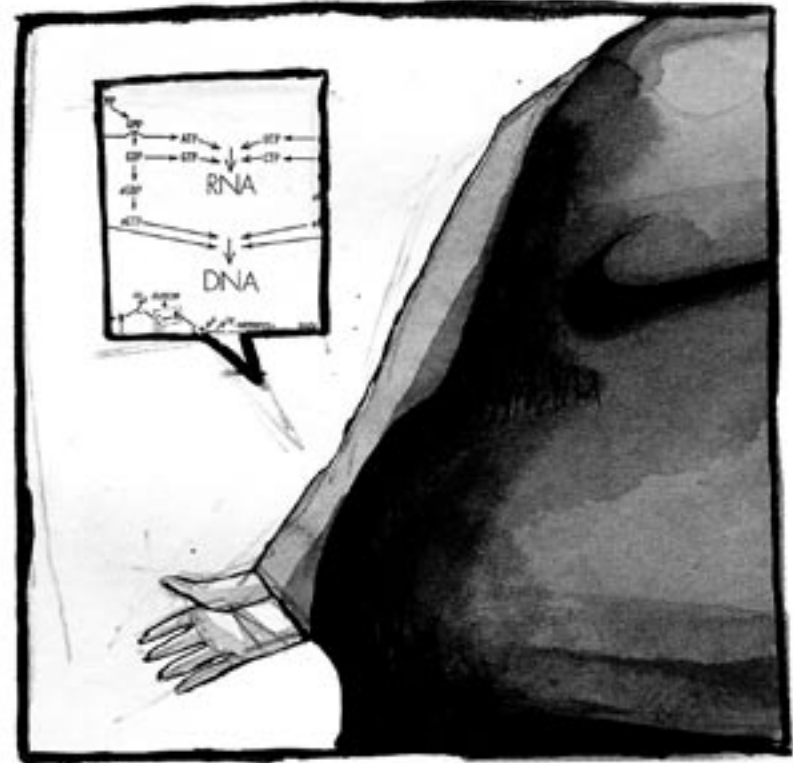
Lilltån har sagt upp sin poste restante i strumpan. Visste tydligen att kontraktet var på väg att gå ut. Söker nya brevvänner i Handen.

Till tårkanalerna färdas signalsubstans från hjärtat, i vanliga fall. Någonstans på vägen verkar det läcka till primalhjärnan.

Tankens korrespondens med handling kanske borde ses över. Troligt symptom: smutsiga synapser! Munnen verkar dock ha fri sikt.

En Pappas mage korresponderar till omvärlden med konstiga ljud som man kan höra när örat är tätt intill. Det gurglar till. Som när proppen går ur diskhon.

Fingrarna korresponderar med en tumme i Kanada.

Det finns de som säger att fläckar på Foten och Handen korresponderar med andra punkter på kroppen. Det är fel. Personen skar av sig handen och visade inga direkta smärtor över revbenen.

DAGBOKSBLAD FRÅN ANAFORA

Retreatfarmen Anafora tillhör den koptiska kyrkan och ligger i Wadi Natroun-öknen, några mil utanför Kairo. Marie Tonkin har varit där.

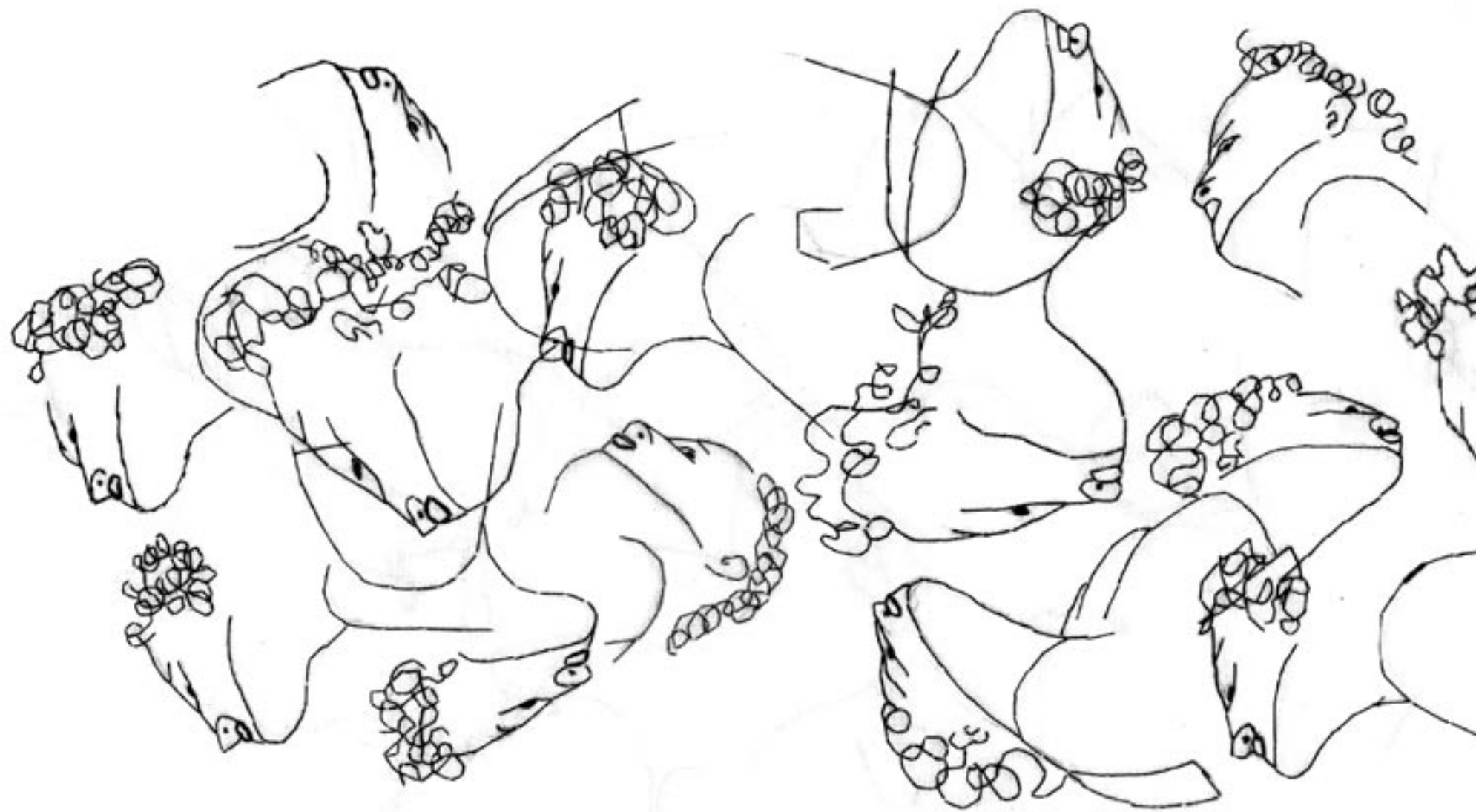
JANUARI 2004 Den här dagen börjar över en kopp Nescafé. Martina slår armarna om knäna i jeansen och säger: ”Det finns tid. Vilken väg man ska gå... Man känner det ju. Hennes dikt på ett utrivet blad slår en varm puls, lika verklig som julstjärnorna som blåser mot himlen. Det finns självklara möten, kanske handlar det om platsen och tidpunkten, eller om evighetens frivilliga genomskärning; Florenskij (den ryska religionsfilosofen) drar sig inte för att tala om Treenigheten i en relation mellan två.

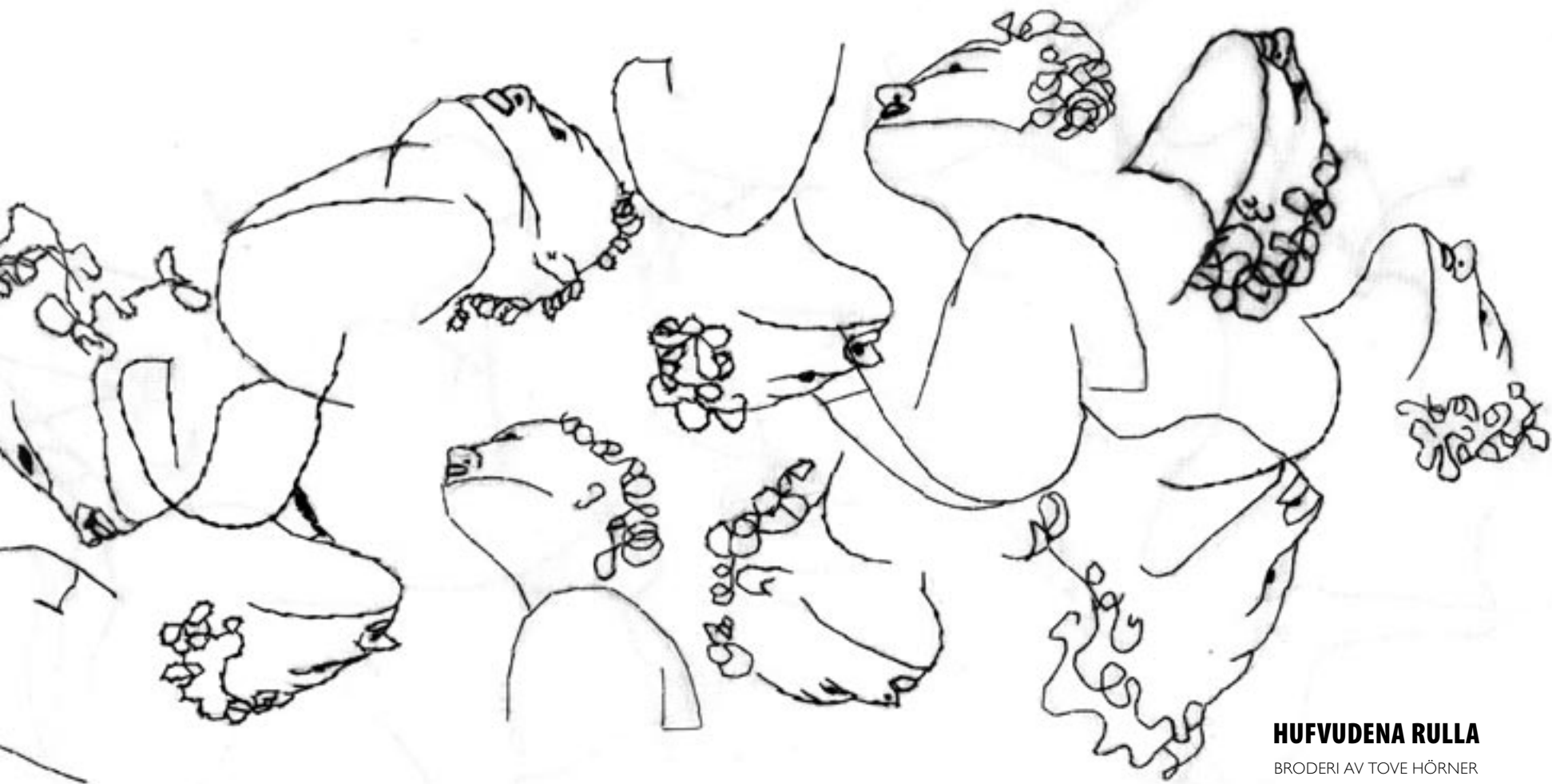
Krondillen: blommande snöflingor i mikroskop. Ibland en fläkt av våt jord som vår. Fikonkart kommer redan här och där, okronologiskt. Det här är en överklig plats, därför att så mycket är drömmar, oskriven ökenhimmel. Kalvarna sliter sig nyfiket och skyggt. Ibrahim mötte oss borta vid ladugården igen, gav oss helgonbilder. Vi försöker gå över våra språkgränser, fast jag tänker att det egentligen inte behövs. Det är bara bekräftelser i marginalen. På det ofattbart korta avståndet mellan en ung fårarherde från övre Egypten och en västeuropeisk student. Förresten verkar han kommunicera mer med

tystnad. Rör sig i den som i en nött galabia. Han lyfter upp den svarta geten i armarna, cigaretten dinglande i munnen, och låter den äta av gassaurinträden.

– No English, no English! (Skratt, flaxande gest.) Abuna Michael återkom från Baramous kloster var det i går kväll, med spelande ögon: ljus genom vatten. Halsduken svept över den svarta prästmössan och den där magra, långa gestalten, som alltid tycks vara på väg någonstans – eller hellre sväva – under rocken. Och Zachar (mjölig) bakar solbröd ute i vedugnen, eldad med torra sockerrör. Det ska vara till nyår (vi har gjort glögg också!) och hon sjunger ”to my God”, strömmande ur hjärtat, hur ska det skrivas. I skarven mellan två år, och ovissheten kring en förlovning med någon hon inte känner. Allt är nu och samtidigt. Som om det var första gången Bachs cellosonat blandades med ljuset i kupolerna. Och på vissa ställen är sanden överdragen av salt, sedan änglar gick där på natten.

MARIE TONKIN. ILLUSTRATION CECILIA ENBERG

HUFVUDENA RULLA

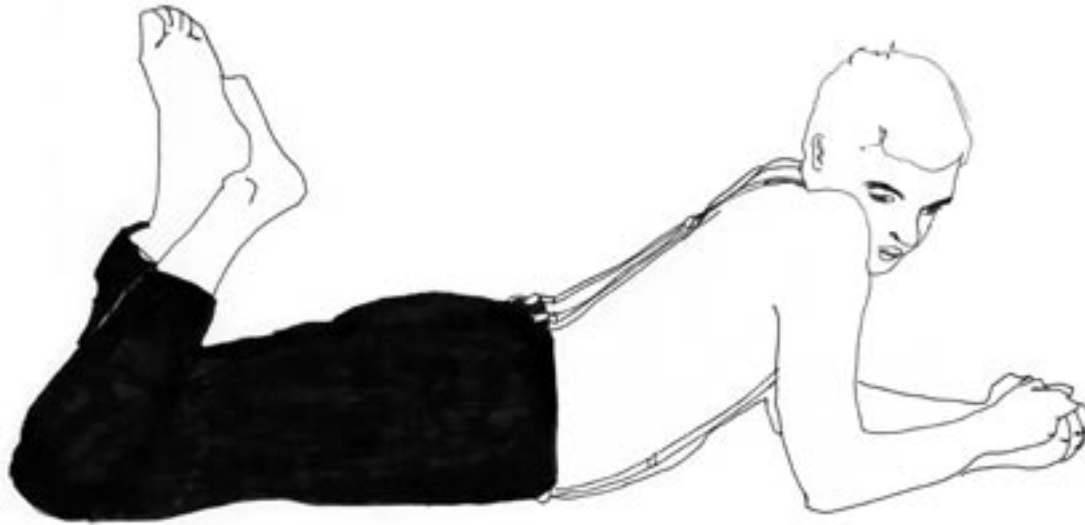
BRODERI AV TOVE HÖRNER

HEY BABYDOLLAR!

En gång i tiden var han Rolex Rimbaud. Hans vänner hette Burberry Burroughs, Vuitton Verlaine och Dior Dagerman. Carl Fredrik Holtermann ger sig nu ut på resa i ett själsligt ökenlandskap.

4-Wheel-drive, care for a desert? Sun and sand. Steering wheel eating land. Windswept Holly Nothing speaking sand breathing dust. The Dustmaker whisper. The Sandmaker whisper. The Sunmaker whisper. Breaking news, breaking bones. Killing time, killing rhyme. Breaking news, breaking legs. Coast to coast. Man to man. The Prostitute Institute. Barely eighteen babydollars. Tiny teen toons comes in different flavors. Pony tail & Pony ass. Holly Nothing and Holy Something. Betty Boop bloopers and Playboy Bunny blunders. (Tumbleweed tumbles) He-man, shemale sitting on a wall. Barbie Q – fill her up. Land of sand. Jeep streets. Honking horns. Trading travels. Car cards and cab caps. (Another tumbleweed tumbles) Gas station, ass station. Doing almost nothing. Lazy days. Drinking days. Walk tall. Small talk. The only bird nest in the wild west. You are my baby. Gas travel through canyon alleys. Steering wheel streets. (One tumbleweed tumbles into another tumbleweed) Bruce with bruises. Trading travels. Beating up the beats. Hey, Doobie brother! Got soul?

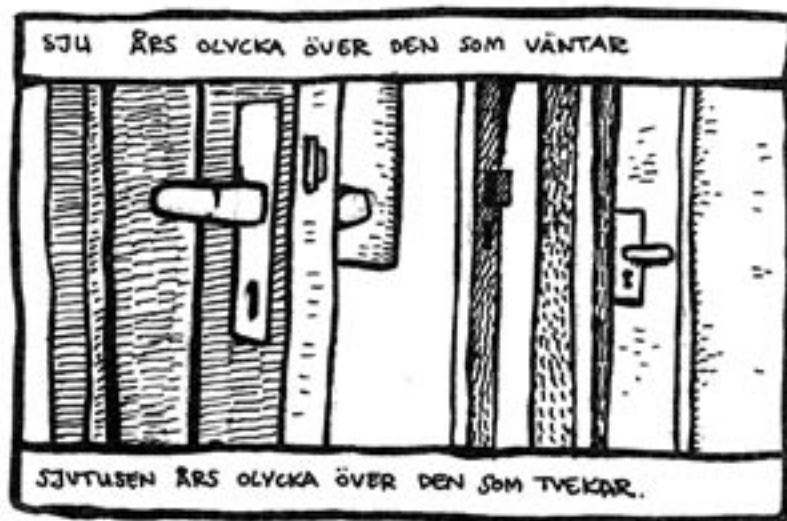
No, man, I got no soul today. People as pebbles. As gas. The no-sign lights up. Light up the lights. Hands up. 7 up. Beating up the beats. Leaping frogs, cheating dogs. The man with the chalk sticks. Slave to the rhyme. Exit Mexico. Out of border. Tricky trees. Licking leaves. Lady Shave and Razor Blade. Creeps weeps in their sleeps. Windswept vaporizes into dust. The void voice whisper. (Tumbleweed tumbles). Turning dust to dawn. (Obstructing the dawn causes delay and it is dangerous). Riding twin saddles, the siamese twin gunman, the troubleshooter. Dream drafts. Desert dream. Sand rafts. Stay but away, Windswept. I vaporize. Daddy Goaldigger, Boldfinger, Pony Ass, horse whores. Hey Bang! Hey Boom! Ladder adders. He is a cab diver. Incarnated V8. Born in a flash. Come closer softie. Bury me softly. My lovely lively. We speak dreams. Random dreams about almost nothing. The coroner made birds out of wood. Swing my bell. Dreaming dust. Dreaming ash. Riding twin saddles. The siamese twin gunman. I keep my smile hidden. I buy you a presence.

Peel off the sun. Remove light. Obstructing the dawn causes delay. (Tumbleweed tumbles). (Tumbleweed tumbles). (Tumbleweed tumbles). Sally stares standing stairs. Just trust your inner dealer. Follow your insect. Changing kisses. My name? Do me. Love me loud. Say my name, say my name. Hey Babydollar! Got some? No, that's just monkeymoney. Caution wet floors. Caution no doors. Caution no Coors. Caution no whores. Riding time. Doing almost nothing. Breaking news, breaking legs. (This desert was videotaped in front of live studio audience). Sound off. Music on. She is a cow girl, a no-girl, a "ho-girl", a gogo-girl! He is a cow boy, a yes-boy, a "ho-boy", a bobo-boy! Good God from bad land. Lady Bugs, lady bags, bagladies, bugladies. Budgie buddies sings buddy hollies, drinking schtolli-bol-lies. Wild west widow, crying dust, speaking sand. Hey, Babydollar, come on me. Lap-sit me, sugar lap-top. Tip-top, do-wop, be-bop. (Tumbleweed tumbles) It's just drugs and bugs, baby. It's just hugs and thugs, baby. Blowjob-Joe and Laptop-Lou. Go fuck yourself!

Eels and eggs, babies and boobies. Go live yourself! Shut the fuck up! Fill her up, you babymaker! (I'm not talking to you, dogmaker!) I was born to run but only for fun, you know, sun of a gun, moon of a spoon. "Run business!" my godmaker told me. Breathe breeze, spit shit. It's easy, but sleezy. Spoil the soil, boil the oil. Pop corn, pop porn, hard core, soft core. Easy meat, go fuck yourself! Man or a mouse? Tan or a blouse? Shut the fuck up, I'm all shook up, man. You got the book look, babydollar, come read my lips. Get your ass over here, Butter Butt. A broken law, a broken jaw. The Please Police, The Fairy Firemen, The Hairy Hire-men. Fire for hire! Hairy Fairy! Barry Larry. Vegas Degas. Burberry Burroughs. Rolex Rimbaud. Vuitton Verlaine sells for less. Bagels-to-go. Boys-to-go. Girl-to-go. Hold your whores boy! Hit the road, hit the toad. Pedal to the metal. Big Bang Boom. This is only the beginning.

CARL FREDRIK HOLTERMANN. ILLUSTRATION: VIRLANI HALLBERG

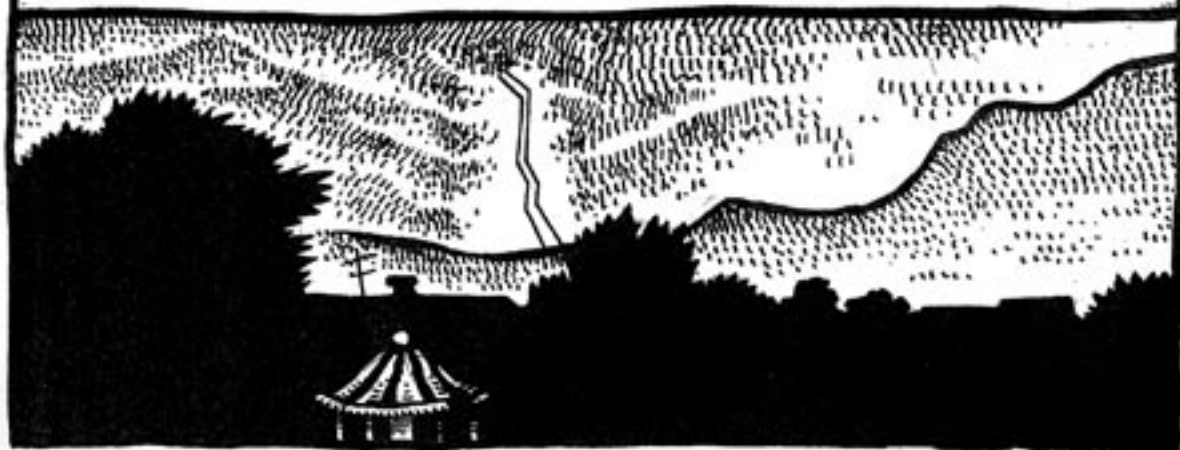

SJVTUSEN ÅRS OLYCKA ÖVER DEN SOM TVEKAR.

DEN SOM TALAR SKA
LEVA UTAN TYSTNAD

ETT SKÄLFORMAT MOON SKA DRA IN, REGN SKA FALLA SOM TRÄDAR.

EDUARDO OCH TERESA FIRAR
GULDRÖLLOP

PÅ BRON FISKAR GALNINGEN MED EN
ELKABEL.

ven

ÄR FABIAN GÖRANSON?

FABIAN GÖRANSON ÄR EN NERLAGD
BUSSLINJE MELLAN NEGLINGE OCH KJELBODA.

FARIAN GÖRANSON ÄR DET DIN HUND SATTE
I HALSEN NÄR DEN KVÄMDES TILL DÖDS

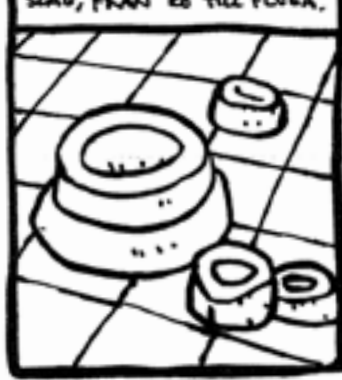
FARIAN GÖRANSON ÄR FREDAST
DEN SISTA MORGONEN

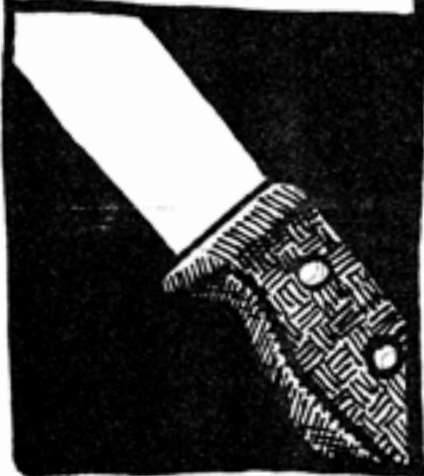
VI HAR SKAPPAT EN HUND,
EN SCHÄFERHUND, EN VARG.
HON HETER BRENDA

HUNDEN ÄRE EN VARG SOM
BEHÖVER RÄTT KÖTT AV ALLA
SLAG, FRÅN ED TILL FLUGA.

VI BÖRJAR MED LAMM,
SVIN, NÖT, GET, LAMA,

FÖR ATT ODLA BRENDAS
FINASTE SMÅKÖKAR
SERVERAS HON PANDA,
ALBINOTIGER, JÄTTESKÖLD-
PADDAS ÄGG OCH KUNGSÖRN.

DÄREFTER EN VECKAS
FASTA, FÖLOT AV INSEKTS-
DIET PÅ KÄCKERLACKA,
SKARABÉ, FJÄRIL, KVALSTER.

OCH BLOD. BLOD ÄR VIKTIGT.
MÄNNISKBLOD: AFFRIKANSKT,
BOLIVIANSKT, NORSKT FRESKT
BLOD OCH BELGISKT BLOD.

JAG MEDITERAPE OCH SÅG
MITT BRÖST Fyllt AV
SVART KNUTAR I MASK-
LIKNANDE TRÄDAR

OCH JAG ÄR TRÖTT
OCH UTLED PÅ ATT
GÖRA AFFÄRER MED
IDIOTER! GE MEG
MINA PENGAR
OCH BASTA!

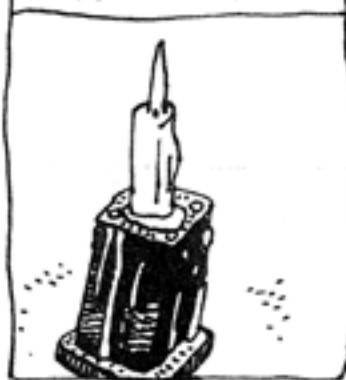

JAG DRÖMDE ATT JAG VAR
PÅ EN PLATS VID HAVET OCH
ANTE KUNDE KOMMA DÄRIFRÅN

VI TOG UT EN PAREGOJA UR
BUREN, MEN DEN VILLE
BARA TILBÅKA IN IGEN.

EVIGT DÖMD SKA DEN
VARA SOM ÖNSKAR

OCH SJV FALT FÖRDOMD
VAR DEN SOM FÖRSÖKER.

JAG TROR ATT
DET BÄSTA JUST
NU VORE ATT
GE UPP

FÖR ATT
NYTT HET
MÅSTE

BÖRJA OM PÅ
OCH HÄLLET
MAN KAPITU-
LERA HELT
OM HÄLLET

HELVETET

Hej Nitnit!

Med anledning av korrespondenstemat skickar jag här en psykos från 1999. Jag kallar den helvetet.

Under den tid jag tillbringade i rektangeln var det omöjligt att få kontakt med omvärlden. Jag såg ibland saker flimra till på kanterna, men aldrig riktigt var det var. Mitt mål var att komma ut från bokstäverna, min utgångspunkt var någonstans i mitten av rektangeln. Jag försökte med allt jag kunde komma på; bokstav för bokstav, varannan bokstav, var tredje (och så vidare - tror jag). Sedan diagonalt och sedan rakt utåt mot någon av kanterna. Men hur jag än gjorde så återvände jag hela tiden in i smeten. Hur länge det pågick går inte att säga exakt, men jag tippas på ett dygn, plus eller minus.

Hoppas ni inte tar illa upp. Hälsningar K.

KARIN ULVESON

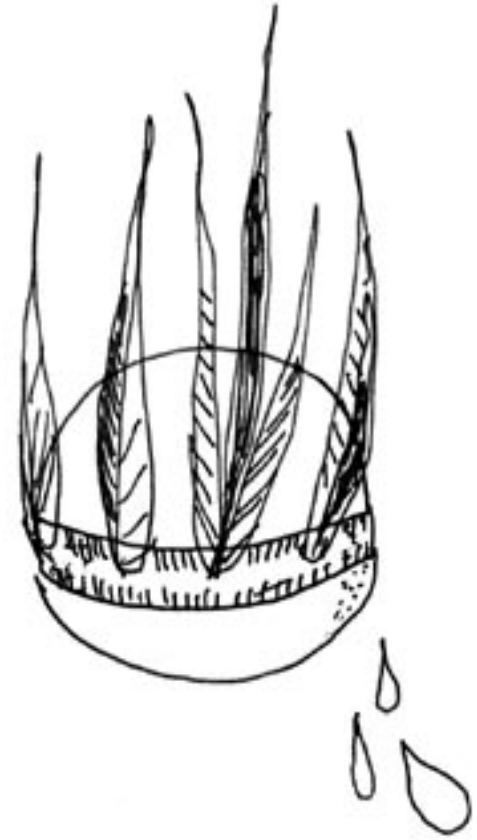
HÄLSNINGAR FRÅN PARADISET

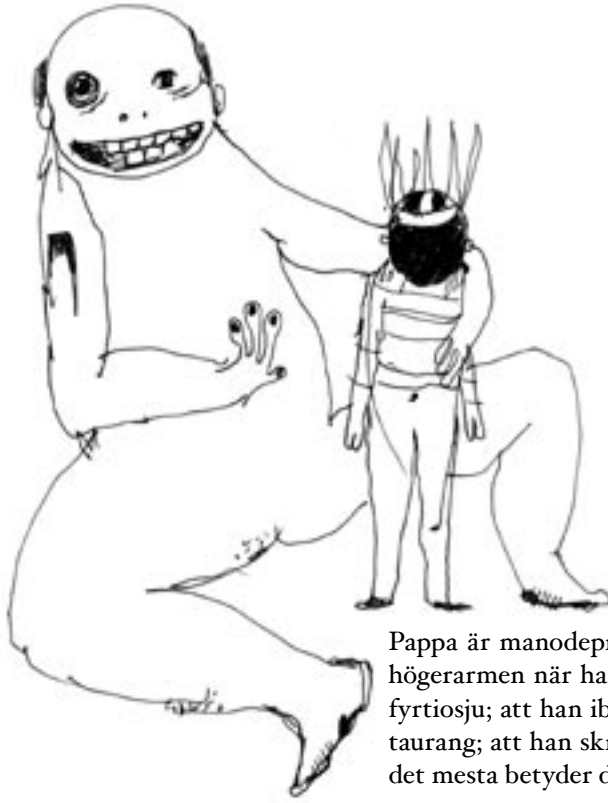
Hur ska man förhålla sig till sina minnen? Vad är sant och vad är mening, skapad i efterhand? Gunnar Ardelius har skrivit en roman där en ung man betraktar sig själv i korta sekvenser, ögonblicksbilder från olika tider i livet. Nitnit har valt ut sex delar ur hans text.

Han har ett vykort som han har skickat till sig själv. Det är en bild på Bergshamra centrum, det är sommar och barnen leker i fontänen; färgerna på kortet ser handkolorerade ut, som om någon i efterhand velat göra det lite mer färgglatt än det egentligen var. På baksidan har han skrivit: KOM IHÅG DE GODA TIDERNÄ. Versalerna skriker mot honom. Det går inte att minnas vad han syftade på, det är inte han som badar i fontänen.

”Har du lagt märke till att jag har varit lite annorlunda idag?”
”Hur då menar du?”
”Att jag betett mig konstigt i vissa situationer.”
”Nej, det har jag inte lagt märke till.”

I frysen hade han en snöboll som hette Jerry. Som han tog ut ur kylan och förundrades över. Kände yrsel, då han förstod innebörden av att det var samma snöboll som han kramat ihop under vintern, samma snö, fortfarande osmält. Den passade inte alls in i sommardagen, kall med en kvalmig fryslukt smälte den i handen. Han hade rubbat årtidernas makt över tillvaron, hakat in dem i varandra. Gick och kastade den på Aminda, övertygad om att hon skulle förstå det roliga i att få en snöboll kastad på sig mitt i sommaren. Hon förstod inte alls, sa till mamma att Morris kastat en isklump från frysen på honom, förstod inte att det var en snöboll från vintern.

Pappa är manodepressiv. Det betyder att han tatuerar in en runa i högerarmen när han åker till Island; att han börjar röka när han är fyrtiosju; att han ibland ger flera hundra i dricks när han går på restaurang; att han skrattar högre än andra och gråter tystare. Men för det mesta betyder det ingenting.

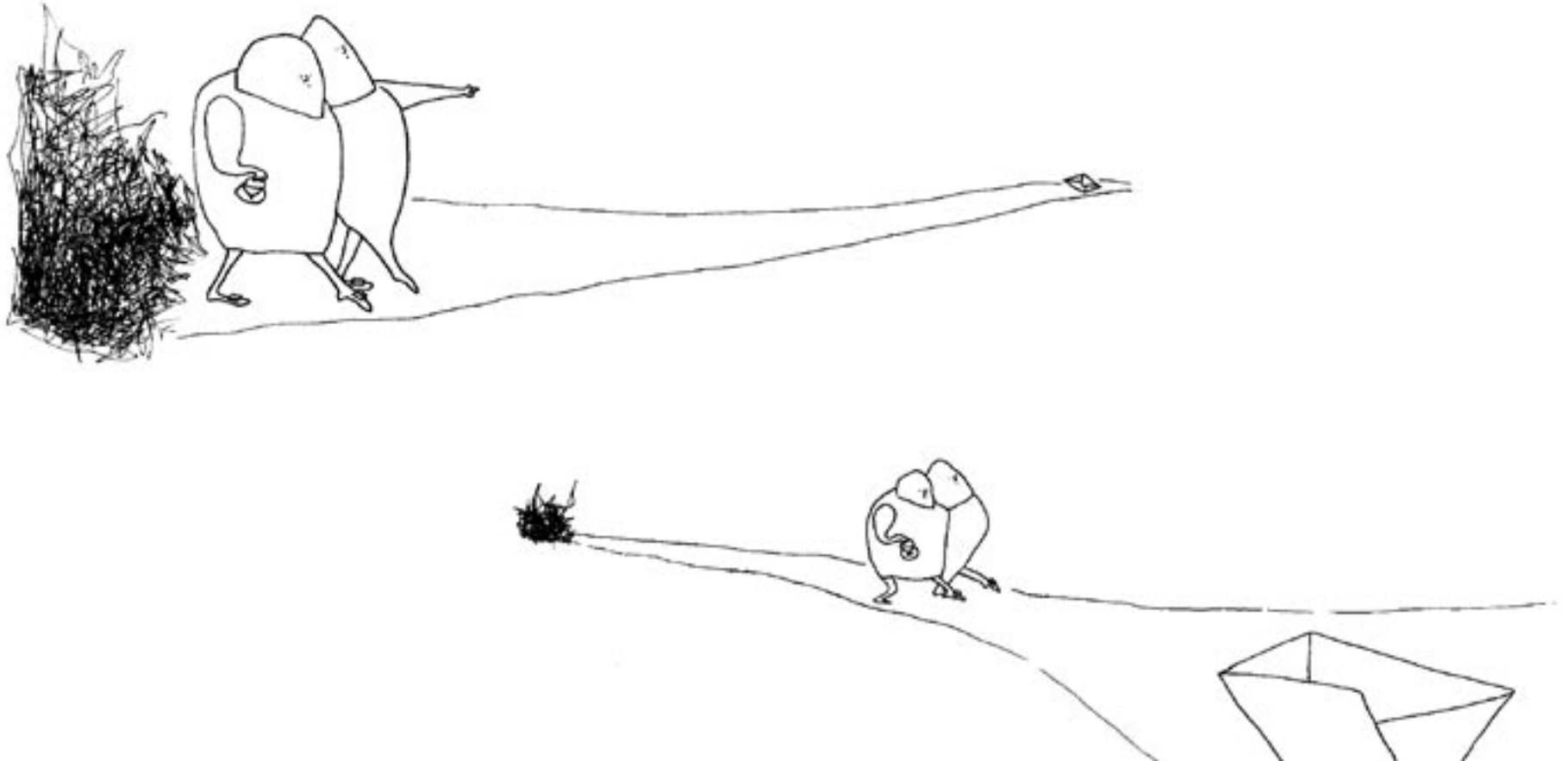
Det finns en stund innan han blir arg då han inte är arg men kommer att bli det, en stund som, om han blev medveten om den, skulle kunna kallas för oåterkallelig. Det exakta ögonblicket då kroppen bestämmer sig för att utsöndra något – skicka iväg impulsen. Om han kunde lära sig att stå kvar i det ögonblicket och själv bestämma när han skulle släppa det löst.

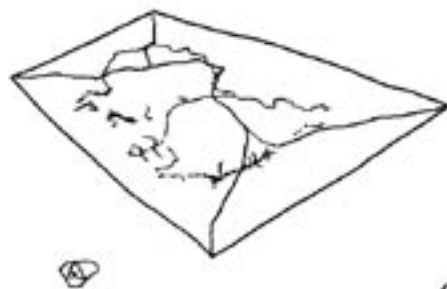
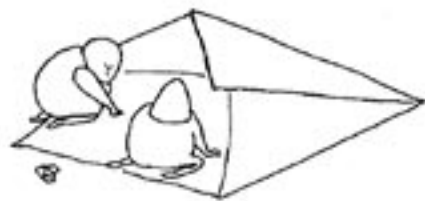
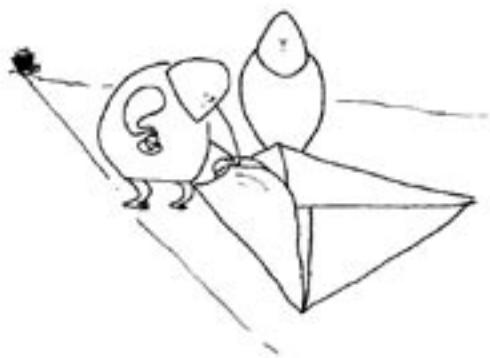
Han har ett kort på sig själv i indianutstyrel, det är mamma som tagit bilden, hon har tagit nästan alla bilder. Skulle någon få för sig att samla på deras familjebilder så skulle bilderna på henne vara värda mest. Känslan av stolthet över den stora fjädermanen kommer över honom igen; den har alltså inte försvunnit, känslan, utan bara legat vilande i väntan på att han ska bli hövding igen.

GUNNAR ARDELIUS. ILLUSTRATION: IRIS SMEDS

SOFIA OLSSON: EN PAKETLÖSNING

2008

DAS KIND

Jag trodde att barnet var i magen, men det visade sig att barnet var överallt. När jag vände mig om i sängen för att se vem det var som andades, låg barnet där och snusade. När jag lyfte telefonluren svarade barnet i andra änden. När jag halkade på en isfläck samtidigt som botten gick ur båda påsarna så att allt rullade in under bussen och jag fick grus i handflatorna, då var det barnet det var synd om för det var barnet som hade betalat.

Ibland när jag tänker på tomhet så tänker jag på att inte gå av vid ändhållplatsen. En tjej jag kände som led av svår ångest brukade gå ut i natten och åka buss på det viset, fram och tillbaka, genom staden. Jag tänker också på när man går vilse i skogen, där solen knastrar i barrmyllan medan uvarna viskar om ond bråd död och mörk fasa. Jag tänker på vad mamma brukade säga: ”När du var liten hade du kolik och det första ord du sa var: Titta!”

Jag försökte ett tag att avleda barnet genom att ge det vad det ville ha. Om det bad om salta kex så fick det salta kex. Om det ville vara vaket sent och leva rövare så protesterade jag inte, utan lät det hållas. Det värsta som kunde hända var att barnet blev oroligt och började gråta. Då gick det inte att hejda. Det blev otröstligt och jag kunde inte hantera de där situationerna. Många gånger slutade det med att jag lade mig på sängen och höll för öronen, somnade, drömde om salta kex och vaknade med enorma skuld känslor.

Jag läste innehållsdeklarationen på kexförpackningen framlänges och baklänges, jag ringde till och med till fabrikören fast det var mitt i natten. Det var en telefonsvarare med barnets röst som på tyska meddelade att det gick bra att återkomma senare.

Någon säger: *Detta är en konstruktion*. Jag säger: *Detta*. Detta vill säga: *År*. Som att gå av vid ändhållplatsen.

Som just en sådan där dag, en tisdag, eller om det var en onsdag, när jag kom hem från jobbet och lite på lek tänkte för mig själv: ”Titta! Någon har redan diskat. Det är någon som bryr sig om hur det ser ut här hemma!” Jag kände att det verkligen lättade upp stämningen att tänka så. Men så upptäckte jag med ens en död nyckelpiga på fönsterbrädan i köket och då fick jag så klart för mig att det var barnet. Fortfarande, när jag tänker på det, kan jag inte begripa hur det kunde komma dit, mitt i vintern, mitt på fönsterbrädan. Det övergår mitt enkla förstånd.

Det första som hände genast därefter var att jag blev mycket trött. Jag glömde bort att vädra. Det andra som hände var att jag tog en bit hushållspapper och slängde det stackars lökskalsprasslande liket i slasken. Jag tänkte att om jag hade suttit kvar på bussen så hade detta aldrig hänt.

HANNA RIISAGER. ILLUSTRATION : LOUISE LÖWENBERG

NÅGRA GODA TIPS OM LETTLAND

Jonas Mosskin, Elsa Smeds och Eric Wahlforss tog en buss från Tallinn till Riga. Först halvvägs kom de på att de inte kände någon där och att de inte ville bo på vandrarhem. Efter att ha våldgästade en inredningsarkitekt i Tallinn massmessade Eric sina vänner och hoppades att det skulle lösa sig.

040704 14:10 ERIC WAHLFORSS

We are on a bus to Riga. Do you know good places/people here?

040704 14:20 MARIA STOLTZ WAHLFORSS

I Riga finns Europas största orgel / kram mamma

040704 14:25 TUOMAS TOIVONEN

Yes. Go to Korean restaurant called Soroksans in old town... Ugis is a local music dude, producer and promoter, say hello from me if you meet. His number is: +3716522420

040704 16:34 OWEN LLOYD

My baltic knowledge is thin, i do know that arvo part changed his car cos he didn't like the horn sound, but he's estonian...

040704 20:56 TUOMAS TOIVONEN

Pulkvedis and depo and m808 are good, but pulkvedis is best. Green weird looking guy with yellow wraparound glasses and dreads, quite big and tall.

040704 23:38 JAKOB LUSENSKY

Galet, kan jag tänka mig! inga kontakter dock. åker till Gdynia i polen nästa vecka. East is definitely the new west!

040705 10:47 JULIE GAYARD

Never been up there, sounds good. i am in south germany doing a docum. film about anthroposophical community. Its like therapy! Viel spass in riga, gruss julie

PS: Efter att ha bjudit några lettiska tjejer på lyxdringar högst upp i en skyskrapa fixade det sig. De fick låna Lettlands förre premiärministers dotters lägenhet medan den höll på att renoveras. Där fanns en kärlekskrank kattunge, inga möbler och inget varmvatten.

MOTSTÅNDARE SÖKES FÖR LIVSLÅNG KAMP

Jag har länge letat efter någon som vill spela ett parti korrespondenschack med mig. Korrespondenschack, det vill säga schack där man i stället för att sitta ansikte mot ansikte utbyter dragen per brev, har anor från 1800-talet. Det har traditionellt varit en arena där Sverige hävdat sig väl.

Jag har inga särskilda krav på dig som motspelare, men du bör kunna reglerna hjälpligt och får lov att lära dig notationssystemet som tillåter oss att skicka drag till varandra. Jag måste varna dig för att det är ett nöje för de tålmodiga. Redan ett vanligt schackparti kan ju ta en hel söndagseftermiddag i anspråk. I denna variant är det inte ovanligt med så långa betänketider som en vecka per drag. Ett genomsnittligt parti består av ungefär sextio drag per spelare. Ett parti spelat i det tempo tar därmed i genomsnitt 120 veckor, det vill säga 30 månader eller cirka två och ett halvt år.

Det här bör du tänka igenom innan du accepterar inviten. Du kommer knappast att bo på samma ställe när partiet avslutas som du gör nu. Du kommer ha tappat kontakten med många av dina vänner och nya kommer att ha avlöst dem. Är du vilse i tillvaron nu kommer du kanske att vara halvvägs in i en utbildning, och är du halvvägs in i en utbildning kommer du kanske ha ett prestigefyllt jobb. Eller vara arbetslös, det vet man inte. Sannolikt kommer under den här tiden inget element att vara så konstant i ditt liv som brevet från mig varje vecka. Vi kan säga att det kommer på fredagar. Min adress är:

DAG THELANDER
BOKTRYCKARVÄGEN 7
129 33 HÄGERSTEN

Hoppas höra från dig

ÅTER AVSÄNDAREN

Det är en levande utställning
besökarna kan delta i konstverket.

*Jag viker mitt pappersark och
skriver mamma på kuvertet.*

Brevlådorna är gjorda av frigolit
och töms aldrig på

breven adresserade till personer
numera bofasta under jorden.

LOLLO HALVARDSSON

HEJ 1

Inget brev idag

det står lutat mot orden nu
det lilla som finns kvar
sparat till dessa dagar
när inget lämnar
stannar torkar av
lyssnar slött
Idag
är alla analfabeter och har anmält sig frivilliga
jag har klippt ut bokstäver och lagt på rad

Inget brev idag
det står skrivet i tryck
att allt jag ville säga är redan aldrig sagt
till någon annan
i hemlighet läser vi varandras svar
dessa dagar
när ingen lämnar
stannar klipper av
lyssnar slött
utan svar

IRIS SMEDS

HEJ 2

Balansakten är det sista som lämnar en människa
Låt det urskilja
Inte den ena sidan
Men mellanrummet
Däri
Du står fri nu

IRIS SMEDS

HEJ GLADA BLOGG

- PÅ GÅNG MED NITNIT

VI MÅSTE ERKÄNNA EN SAK. Nitnit är inte längre en tidning. Bara. Vi vill vara på fler ställen. På scen, till exempel. I november 2004 och april 2005 arrangerade Nitnit Hej Glada dagar, två kabaréer på Boulevardteatern i Stockholm. I den första upplagan sjöng operasångaren Lars Cleveman Lou Reeds *Heroine*, författaren Jonas Hassen Khemiri läste och Elias-One-Man-Band var en hel orkester i sig själv. I den andra omgången spelade Tyrolerdamerna Gretli och Heidi på glas. Rasmus Wurm sjöng Sinatras *My way* och gjorde jojo-konster. För att nämna några. Föreställningarna liknande i någon mening pappersnitnit; mycket luft och lite förklaring. Inslagen spretade men berörde. Varje nummer, får stå för sig själv men trivs i sitt sällskap. Hej Glada Dagar dyker upp igen i höst.

VÅREN 2005 KÖR VI IGÅNG VÅR NYA HEMSIDA. Vi kallar den nitnitnät och den kommer vara en kollektiv blogg. Ett utrymme där du kan läsa saker om och av nitnitredaktionen, med omnejd. Det blir poesi, experiment och sådant som inte passar in i pappersupplagan av Nitnit - vad nu det kan vara. Saker som kommer göra avtryck i bloggofären. Vi ses på nitnit.net.

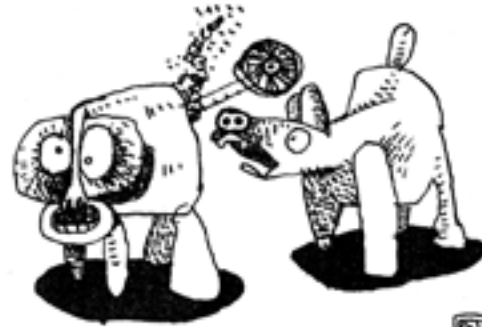
nitnitnät SKENSKA KÖP TIDNINGEN KONTAKT

NITNIT PÅ TEXTSMÅSSA!
Lägg till den nya Majval Niska på Facebooken och berätta för oss om dina senaste saker och bilder! Skicka oss bildlänkar på din senaste bloggpost! Skicka oss bilder som du tagit, som du vill ha uttryckt i en text och bildsmåssa! Maila oss bilder till nitnit@nitnit.net, eller skicka oss bilder till nitnit@nitnit.net via vår nya webbplats! Skicka oss bilder till nitnit@nitnit.net via vår nya webbplats!

OM OSS
Nitnit är en tidning för poesi, noveller och berättelser. Vi är även en löpande blogg. www.nitnit.net

SENASTE INSLAGEN
Nitnit på Facebook
Nitnit
Poesi och noveller från
Gunnel Andersson
Gunnel Andersson
Gunnel Andersson
Gunnel Andersson
Gunnel Andersson

FABIAN GÖRANSON: HUNDAR

MED I NITNIT NUMMER 7

ANNIKA HERNROTH

Finns det några riktiga romantiker kvar i vårt blaserade 2000-tal? Annika Hernroth, poetissa från Göteborg, kanske är en av dem. När hon blev bedragen av en man tyckte hon att det krävdes en dramatisk gest. Som en påminnelse om hur hjärtat kan krossas tatuerade hon en dikt av Bruno K. Öijer på kroppen. För nitnits räkning berättar Annika om sin besatthet av kärleksbrev, erotigraphomania. Till vardags läser Annika på folkhögskola och letar efter en lokal där hon vill öppna bokhandel dedikerad till brev i allmänhet och kärleksbrev i synnerhet.

GUNNAR ARDELIUS

I början av nästa år kommer Gunnars bok *Jag behöver dig mer än jag älskar dig och jag älskar dig så himla mycket* ut på Rabén & Sjögren. I Nitnit 7 har vi ett utdrag av förlagan till boken som handlar om en person på väg in i vuxenvärlden; han saknar sina föräldrar och tyr sig till en flicka vid namn Betty. Perspektivet i texten är noggrant undersökande, ungefär som när man tittar på en Rubiks kub. Den går att öppna på flera håll. Förutom att skriva kör Gunnar taxi och driver Sär skrivning förlag. I sommar kommer du kunna läsa flera delar av hans text på nitnit.net.

FABIAN GÖRANSON

Cochabamba har kallats "Sjöjungfruarnas stad" av den peruanske poeten César Vallejo. Tecknaren Fabian Göranson kom dit och blev fångad - i nio månader. I nitnit 7 publicerar vi en av många berättelser från den platsen. Vill du läsa fler, håll utkik ut efter en seriereportagebok som kommer ut nästa vår på Galago förlag. Fabian Göranson, som nämner Tintins upphovsman Hergé som sin stora inspiratör, fick mottaga andra pris på Small Press Expo 2005 för sin väggserie *Cigarette*. I sommar kommer vi även kunna läsa fler av Fabians serier i Arbetaren.

IRIS SMEDS

Iris, 21, är något så sällsynt som en klassisk allkonstnär. Där andra nöjer sig med att måla eller filma så hinner Iris med både och. Plus att skriva dikter. Under 2004 författade hon ett libretto till Folkoperan och hade premiär på sin första egna pjäs: *Den lilla röda tråden* på Dramalabbet. I höst kommer hennes andra pjäs: *Jonny*. För Nitnit är hon poeten och illustratören med stort I. I skrivande stund har Iris just lämnat in sin ansökan till Konstakademien i Stockholm. Det bestod bland annat av en kartonghäst i naturlig storlek.

ATT FÅ ETT BREV ÄR EN HÄNDELSE. Ett brev är sällan väntat, än mindre förutsägbart. Ett brev är ett stycke tankar. Utsnitt ur tiden och fäst på papper eller i html-kod. Men det är också ett dokument. Ett dokument över något som var just då. Något som aldrig kommer tillbaka eller går att återskapa. Korrespondens kan vara pladdrig som när jag och min bulgariske vän Ivailo skrev långa utläggningar om Gud och vetenskapen när vi var 16 år. Ivailo var troende och hatade kommunismen. Jag var troende ateist och allmän vänster. Korta korrespondenser är desto mer laddade. Som när det damp ned ett telegram på auktionsfirman Sotheby's i London: "Åkt till Patagonien på sex månader". Avsändaren var den sedermera världsberömda författaren Bruce Chatwin.

Nitnit är en etablerad oetablerad tidning. Även sådana tidningar som Nitnit får brev. Det börjar bli så många brev att vi inte längre räknar dem. Vi sprättar ivrigt kuvert i hopp om ett nytt stjärnskott på nitnit-himlen. Ibland skrattar vi. Ibland suckar vi. Oftast blir vi förvånade. En gång skrattade jag så mycket att jag började gråta.

Jag har en dröm om en lång och givande korrespondens. En vän jag litat på och en vän som litat på mig. Vi ska bråka och tycka om varandra. Vi ska vara avundsjuka på varandra. Vi ska stötta varandra och längta efter att ses. Vi ska föra givande samtal. Breven ska uppta hela min vakna tid. Jag ska längta efter att läsa hans svar. Jag ska överraskas av hans ton. Förundras över meningarnas nedslag i texten.

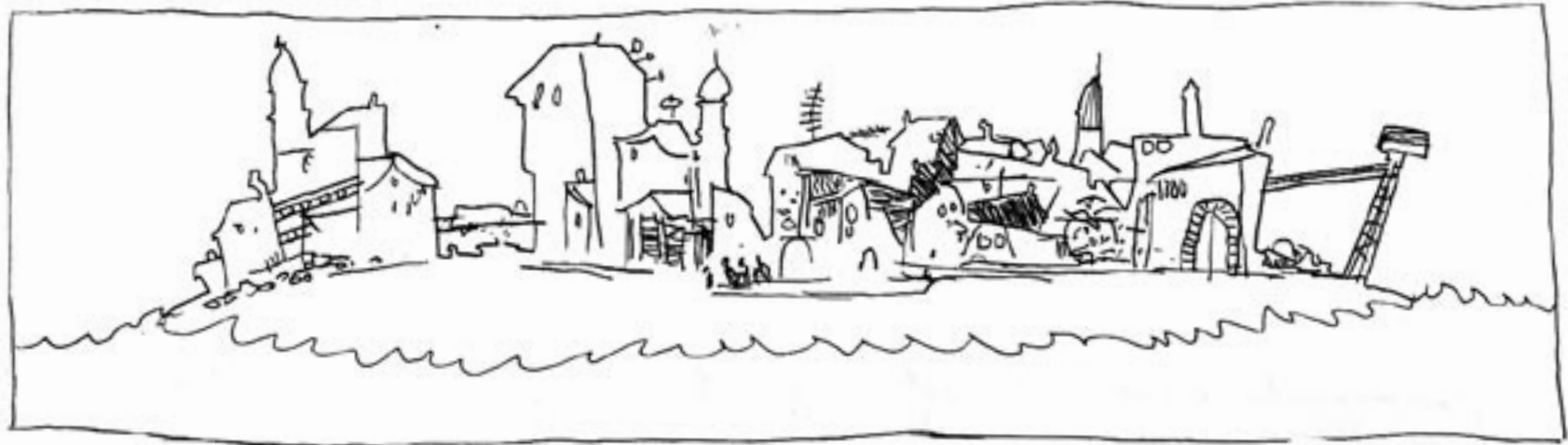

SORTI

När min mobiltelefon gick sönder fick jag en lånetelefon under reparationstiden. I telefonen fanns sms från den som haft telefonen före mig. Jag läste kärlekssms och tänkte att nu snokar jag. Då och då tar jag fram ett av meddelandena och läser dem som om de var skrivna till mig: "Jag älskar dig". Tänk om den som skrev menade mig och ingen annan?

Det är sällan som folk skriver hejdåbrev. En gång skrev jag ett sådant till en tjej jag varit kär i. Då hade det gått flera år och jag hade för länge sedan slutat tänka på henne. Men jag skrev ändå ett sista brev. Ett ärligt och självgott brev där jag sade som det var. Att jag trodde att hon varit kär i mig fast hon själv vägrat tro på det. Till och med hennes kompisar misstrodde henne. Jag skrev en förklaring. Tänkte att det är bäst hon vet om hur det var, så att hon inte gör samma misstag igen

JONAS MOSSKIN. ILLUSTRATION: PETTER MADEGÅRD

MEDVERKANDE I DETTA NUMMER AV NITNIT: Gunnar Ardelius, Cecilia Enberg, Fabian Göranson, Virlani Hallberg, Lollo Halvardsson, Annika Hernroth, Carl Fredrik Holtermann, Tove Hörner, Krister Jönsson, Louise Löwenberg, Petter Madegård, Jonas Mosskin, Andreas Nordström, Sofia Olsson, Hanna Riisager, Moa Schulman, Iris Smeds, Max Stockman, Daniel Suhonen, Dag Thelander, Marie Tonkin, Karin Ulveson och Eric Wahlforss.